

Ελένα Ναθαναήλ και Σπύρος Φωκάς σε μία σκηνή από την ταινία του Σκαλενάκη «Ντάμα σπαθί».

Η Εβδομη Τέχνη
 Αστυνομικῆς
 Περιπέτειας
 ἁλῶ ἑλληνικῶς

Ανασταλτικοί παράγοντες οδήγησαν στην... μίσηση

Στην εποχή που ο ελληνικός κινηματογράφος έθγαζε τις ταινίες κατά εκατοντάδες τη χρονιά και που κυριαρχούσαν τα μέλη και οι φασοκομωδίες, με έλαχιστες αναληφτές ταινιών τέχνης, άρχισε θετικά μία προσπάθεια να γυριστούν και κάποιες ταινίες δοστομικτικές ή «φίλμ νουάρ», ακολουθώντας, δυστυχώς, αλλά αναγκαστικά, ένα πρότυπα και μάλιστα άμερικανικά.

[illegible]

Ας προστεθεί, πάντως, ότι υπήρχε και ένα άλλο βασικό εμπόδιο γιά ν' αναπτυχθούν φιλμ με αστυνομικό περιεχόμενο. Το γεγονός ότι γιά πολλά χρόνια έλειπαν τό επαρκή τεχνικά μέσα και οι δυνατότητες παραγωγής ήταν μετρίτσες, είναι φυσικό νά επηρέασε και τή μορφή τών ταινιών. Παράλληλα, έβόδια, έλειπαν και οι κατάλληλοι σεναριοτίστες και σκηνοθέτες, αλλά και οι ειδικευμένοι ηθοποιοί.

Όλα αυτά γίνονται πιο πειστικά αν σκεφτείς कैसे οι κάποιες αστυνομικές ταινίες των ελληνικών στούντιο έκαναν την εμφάνισή τους όταν η διομηχανία κινηματογράφου απόκτησε μια επαρκή τεχνική υποδομή κι ακόμη όταν ήρθαν στην Ελλάδα σκηνοθέτες που είχαν κάνει κάποιες σπουδές κινηματογράφου στο εξωτερικό, χωρίς το δρέυτερο να είναι απόλυτο.

«Ο δῆμος» τοῦ Νινου Κοῦνδουρου

Όσο κι αν δεν πρόκειται για άστυνομική ταινία, θά πρέπει να εντοπιστεί ότι ο περιφημος «Δράκος» του Κούνδουρου, τού αληθινά ταλαντούχου σκηνοθέτη, ήταν η πρώτη ταινία που είχε μέσα στοιχεία υπόκόσμου και νυχτερινής περιπέτειας.

Συνομιλία με τὸν Τάτση Αποστολίδη
**Ένα κοντσέρτο γιὰ βιολί
γεννημένο στὴν Ηπειρο**

Αθλία ή κατάσταση στή μουσική κίνηση

χώρα μας. Το πρώτο ερώτημα ήταν:

—Ποιά είναι η σχέση της δημοτικής μουσικής με την έντεχνη και πώς την επηρεάζει;

—Παρόλο ότι η σχέση αυτή υπήρχε πάντα (λαϊκά τραγούδια στα έργα των μεγάλων συνθετών, όπως επίσης χοροί και μπαλάντες), πιο καθαρά φανερώνεται πράγματι στις έθνικες σχολές στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα. Με τους σχηματισμούς των ξεχωριστών έθνотητων και το φωνήτωμα της έθνικης συνειδησης, η δημοτική μουσική κάθε χώρα έδωσε ύλικό γιά τα έργα των συνθετών της εποχής.

Στήν Ελλάδα η έθνική μας σχολή έθγαλε μια σειρά από συνθέτες με κύριο έκπαισθημένο τόναν Μανώλη Κακομυρίτη. Κανέναρσάββαια δέν μπορεί να άμφισβητηθεί τί τα έργα που μάς άφισσανσυνθέτες σάν τούς Μουσσούρσκι, Γκριγκ Σμέτανα, Σιμπέλιους κλ ή Ελληνες Κακομυρίτης, Εγγαγγελάτος, Πετρίδης κλπ. Ομως αιά-αιά κλ μετά τίς «σταθμούς» που λέγετοί στραβίνσκι, Σεφεριάνου άπό τί πολλάφολκλорικά στοιχεία τίς μουσικής ατής. Μέ τόν Μπέλααρτ Μπάρτοκ μπαινόνεσ άς μία διαφορετική κλ πύ ουσιαστική παρουσία τίς δημοτικού τραγούδιού στήν έντεχνη μουσική. Δέν ενδιαφέρει πιά τί «μοτίφ» άλλά τίς κλ τρόποι, ή ρυθμολογία, ή άρμονική γλώσσα, ή «ψυχολογία» θάλεγο τίς δημοτικού τραγούδιού. Από ατή τί άποψήμει τίς κονταέρτο πύ Αραγατκήμει είναι ύπόδειγμα: Δέν δανεστραμωδίες, ύπάρκει δανεσ τίς άδωσσοφα πα κινείται ή δημοτική μουσική τίς Ηπείρου, τίς τριλιές, τίς πούλια, τίς γλι-

Συνομιλία μὲ τὸν Αποστολίδη

Με την ευκαιρία που ο βιολογιστής Τάτσος Αποστολίδης έρχεται επί θεσσαλονίκης για να ερμηνεύσει το κονταρέτο του Δραγοντάκι, είχαμε μία συνομιλία μαζί του πάνω σε θέματα που άπυρουν τόσο τη μουσική

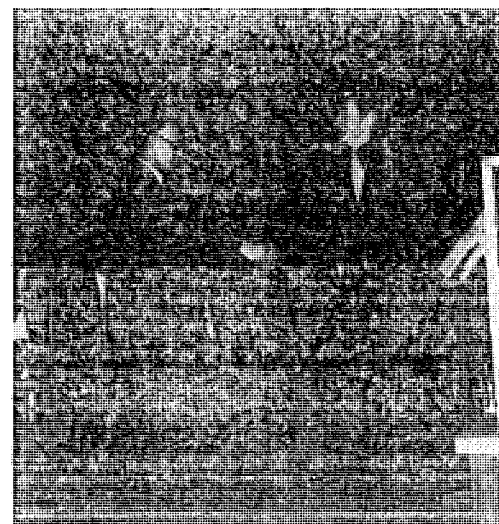
τό παίζουν οι βιολιτζίδες, με τό περάσματά η μελιχλιά μου, τους στυτοσχεδιασμούς τους».

—Ποιά είναι η κατάσταση επί σύνθεσης έντεχνης μουσικής στην Ελλάδα;

υπάρχουν πολλοί αξιόλογοι μουσικοί, μόνο που τὰ έργα τους μένουν στο συρτάρι. Κα παρουσιάζεται τό παρόδοξα πολλά απ' αὐτὰ νά παίζονται πρῶτα στο ἔξωτεροκόσμο.

-Εχετε ἐρμηνεύσει πολλὰ ἑλληνικὰ ἔργα. Ποιὰ εἶναι τὰ

Παπαϊωάννου. Θέλω να αναφέρω τα τρία πιο ενδιαφέροντα κοντσέρτα για βιολί, του Καλομοίρη, του Παπαϊωάννου και του Νεζερίτη. Επίσης έχουμε μια σειρά από συνάτες για βιολί και πιάνο, και αναφέρω τις κυριότερες: του Καλομοίρη, του

Αποστολίδης καί Δραγατάκης στην πρώτη έκδοση του κοντατέρου
στην Αθήνα το 1977

γνώμη σας για τις συνθέσεις
για θιολ:

– Έχω παίξει και έχω διευθύνει πολλά ελληνικά έργα, δώδεκα από αυτά σέ πρώτη εκτέλεση. Από τα έργα για θιολόι άναφέρω κατ' άρχήν αυτά δύο, έκτος τής μουσικής τους όβλις, παρουσιάζουν και ένα ειδικό θιολογιστικό

ένδιαφέρον όπως το κοντσέρτο του Δραγατόκη ή πρώτη σονάτα του Μ. Θεοδωράκη και οι «Ηχομορφές» του Γ. Α. Παπαϊωάννου. Βρίσκω μία ιδιαίτερα βιολονιστική γοητεία στις «Μουσικές περφόρμανς» του Λούκι

Σκαλκώτα, τού Δραγατάκη κα
τού Σισιλιάνου.

**Πολλά μειονεκτήματα
στη μουσική ζωή μας**

Μέ το επόμενο ερώτημα ανοί-
γουμε τη συζήτηση σε γενικό-
τερα θέματα και προβλήματα
της ελληνικής μουσικής.

—Πώς βλέπετε τὰ μουσικά πράγματα στήν Ελλάδα;

—Πολλές φορές καί πολλοί μιλήσανε γιό τό θέμα. Ας συνοψίσω γενικά: Α. Μουσική στά σχολεία, τὴν ἀνάγκη, τὴν ἀπορία, τὴν ἀπογοήτευση, τὴν ἀντιπαράθεση, τὴν ἀντιπαράθεση, τὴν ἀντιπαράθεση.

Tả về
Giáo viên

Πρόδρομος Μάρκογλου
«Ο χώρος της Ιωάννας
ό χρόνος του Ιωάννη»

Ενα πεζογράφημα του ποιητή Μάρκογγλου, που μέλιστα παρουσιάζεται ως «ανεπίκαιρο», αρμόνει με νεότερη γραφή, τὰ πεζογράφημα αὐτοῦ, δίνει τὴν σχέση τοῦ κωάνη καὶ τῆς κωάνης με ποιετική αἰσθητικότητά, ἀλλὰ παράλληλα ἐναρμονεύει ἐπιώδυνες μνήμες ἀπὸ τὰ δυσκόλια χρόνια τοῦ πολέμου καὶ τοῦ ἐμφυλίου σπαράγμου, καθὼς καὶ τῆς περιπέτειας ἐνὸς μεγάλου μέρους τῶν Ἑλλήνων λόγω πολιτικῆς μισαλλοδοξίας. Ἡ ἀνέγνωση τοῦ ἐκείνου τοῦ Μάρκογγλου, ἀπαιτεῖ τὴν προσοχή τοῦ ἀναγνώστη, καθὼς οἱ χρόνικες παλινδρομήσεις, τὸς αὐτοκρίτες τῶν πεζογραφίᾶν τῶν Θεσσαλονικῆς, δημιουργοῦν πάντα ἐνα πρόβλημα στὴν παρακολούθησή του (ἔστω στοιχειώδους) μύθου. (Ἐκδόσεις «Στίγμη»).

Λεωνίδα Τριβιζά
«Ιστορίες από το νησί
των κυροτεγγνημάτων»

Ο Τριβίδας είναι εξερευνητής και ταχυδακτυλουργός, μία και δυο φορές. Ο Τριβίδας έχει ανακαλύψει (σάββατο του Πάσχα) την αιτία της Φουρμούρβερ-γης, τόν Αβγατηγανισάν, τόν Πιπερού κ.α. Ζελ στ' νησί τών Πυροτεχνημάτων τών τόν Πουικνιόν τόν άσπρο του έλεφαντα τόν τόν παπαγάλο του τής Σύνια. Τόν νησί αυτό έχει ήφαίστεια πυροτεχνημάτων, ένα άδосος με σχαλίεις, τρεις καταρράκτες χαρτοπαιού, ένα ποτάμι με πεταλούδοφωρα, μία σπηλιά με μυσιτικά και πολλά άλλα! Ο συγγραφέας μοζέ με τόν φίλο του κάπταν Βαρθολομαίο, πηγαίνουν μακρινά ταξίδια και σώζουν τής φάλαγγες από τούς

φαινομένης, τούς ταύρους
 από τους ταυρομάχους, τις πρι-
 γήκτισσες από τους δράκους
 και τους... δράκους από τους
 πριγκίπισες. Τόν παραμυθώνει
 αυτό κόσμο του ο Εύγενης Τρι-
 βιζάς τόν παρουσιάζει σε τρία
 βιβλία του (Ο ναυαγός Κοκκινό-

τρίτης - Η χώρα χωρίς γάτες - Ο
λαίμαργος τουνελοδράκος)
που δεν είναι όμως και τὰ μόνα
τὰ βιβλία είναι πλούσια εικονο-
γραφημένα καὶ πρωτότυπα σε
λιθοποιημένα καὶ προσφέρουν
πλούσια διασκεδάσει (Εκδόσεις
«Κέδρος»).

Κωνσταντίνου Μανδρούκου
«Μυϊκές διαστάσεις»

Γραμμένο από τον επίκουρο καθηγητή κ. Μαυροπούκα, το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τις ανατομικές και φυσιολογικές προϋποθέσεις, το νευρικό σύστημα και την κινησιολογία σε συνάρτηση με τις μυϊκές διαστάσεις, τη δοκιμασία και μέτρηση της κινητικότητας, στοιχεία για κινδύνους και τραυματισμούς, την σχέση κινητικότητας και δύσπνοιας κ.λ.π. Το βιβλίο ηλνυτίζεται

